

# SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZSÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

**Előfizetési díjak:** Egyszerű évi 4 ft. Fél évi 2 ft. Negyed évi 1 ft. Egy példány 18 Sár. Papoknak és előfizetőknek egész évi 3 ft. — Hirdetési és előfizetési díja a kiadványtalos (Betegek Pál könyvnyomdája) intézkedik.  
Megjelenik hetenként egyszer: Vasárnap.

Felkeltő szerkesztő:  
**Dr. Vajda Emil.**  
Tiszteletbeli elnök:  
Kemény Béla. Selymessi Endre. Embery Árpád.

Függelék:  
**Pogány Kornél.**  
Tiszteletbeli elnök:  
Nyitáskor 2000 20 ft. Helyi 20 ft.

## Zászlóbontás.

Nem étünk rá a nagy dombra! Szép eszindesen és szerényen kopogtatunk minden székely ajtón, melyen belül nem veszett még ki a hagyományos ősi szellem és erkölcs.

Lágyan érintve, sőt önmagától is megnyílik az ilyen mindenki előtt, a ki jó szívet és becsületet szándékkal közeledik... Bizmatlan a székely ember csak az iránt szokott lenni, hidegen és némán vendégülhívó küszöbén csak azt fogadja, a ki azért jó hozzá, hogy *kérjen!* Nagy feneket kerít még is, mielőtt belépne s szapora nyelven mindenképp elhívatni igyekszik a házi gazdával, hogy voltaképpen ajándékok hoz, vagy hogy többet ki-nál és ad, mint a menyint cseréhen kér és vár.

No, kedves atyámfiai, mi ezennel ószinte, nyílt beszédben fordulunk hozzátok — segítségért! Nem pályáznék körül markunkat cifra ígéretekkel, hanem leplezetlenül odatarjuk elétek a magunk ténylegét... S ámitatunk még csak azzal sem erőlködünk senkit, hogy piciztál csak a földselebből óhajunk és fogadunk el.

Mesészámba megy az már régesrégén a kicsiny Székelyföldre, hogy éltek itt valaha olyan boldog határidők is, a kiknek pinczéje és kamrája szűknek bizonyult minden új természetnél. Mai napig épen az ellenkezője igaz! S országos elismerésre méltó nemes áldozat a Haza oltárán minden fillér, a mi székely zsebekből jut a közönjáró és közkezelőre.

Ilyen gyánant vesszük, ezen címen kerjük mi most Udvarhelymegye és város lelkes polgárainak támogatását.

Minden vidéknek megvannak a maga

külön igényei és szükségai. S legghatásosabb szószója ezeknek ki lehet nygvan, ha nem ó maga?

Saját jó hírünkön ejtenek sütet fölött, ha he nem vallanak és föl nem jegyeznék itt hálás köszömettel, hogy a magyar lapok — közelben is, távolban is — vetélkedő hűzósággal karoltak föl amnyi sok közös mellett minden fajta helyi érdekünk és törekvésünkét is... Hanem azért ott rekedt tagadhatatlannul a szívünk fenékén *törekvés sok és fahász*... S kárát valljuk előbb-utóbb, ha ezek halomra gyűlnek s megfojtják a székely-lelkekben a legundesebb két speciális erőnyt: a *büszke öntudat* és *szellemi telkesedést* a székely faj azon történelmi jelentősége és hivatása fölött, miszerint a magyar államiság és nemzetiiség jelene és jövője Erdély bércei között századok óta változatlanul és rendit-hetlenül a székely nép vállain nyugszik.

Gyerekláték volt neki betöltetlen magasztos misszióját, míg nem kellett ahhoz egyéb eszköz, csak bátor kebel, erős kar, kemény kard félti kézben.

Végeztesséposzi küzdelme a nemzeti s ezenfelül a tulajdon létért csak azóta fájult, a mióta új tényezők gyűltek a harcba, a kinek mermő földből virágozó iparból és kereskedésből, nyaragi örök, jól és jóléti kapják, csodák súlyos fejtöréseket; de a mikből lsten csodája lesz, nem emberi munka, ha idevároszolgatunk mi közénk s meghonosítani nálunk hamarosan — egyet fog is csak sikerülni.

A mi szerény kis vállalatunk nem ígérhet ily — csudát.

Elég érdemet fog szerezni a közpártolásra, ha *jelző tábla* lesz az *útszélén*, mely las-

san talán, de biztosan visz a lélvédő és lél-biztosító csudák felé!

S míg egyik kézzel vigasztaló, biztató szóból gyöngyöket száritgatunk iparkodik majd a székely homlokán sirán jelentkező veríték eszejeit minden alkalmi és állandó gondnak-bának, *keleti*, *empező* olajjalaj óvja, őrzi másfelől a folyó nap eltelését miatt netalán meghasonló székelységnek azt a mesészíri *testvér-együtt* és *testvérbarát* is, mely öröndes-leveséggé városszolta nálunk a székelye helyen csak hazug jelszó. Tűns pro omnibus. Omnes pro uno!... Egy valamennyire! S valamennyire győzi!...

A ki azt hiszi, hogy ily csodákkal és igaz törekvésekkel — ha nem ígér is sokat, de keveset és *jól* adva hezagot fog pótolni és a közönjáró szolgálni a Székelyföld központján egy olcsó hettaloposka, az nem fogja megvonni fölök rokoncsenztől s azt a *szellemi és anyagi* támogatást, melyért hazafias bizalommal folyamodunk a *székely nép* minden barátához.

Dr. Vajda Emil,  
titkár (főosztály).

És most hadd álljon itt az a díszes névsor, hadd soroljuk föl a gárda tagjait, kik támogatni fognak egy helyben, mint távolról szent *születés* elerni s igaz törekvéseinknek megfelelően: Ádám Albert, Bedő Ferenc, Bod Károly, Csánádi Zoltán, Dániel Elek, Daróczy János, dr. Demeter Lőrincz, Diemár Károly, Farczady Károly, Fás Gyula, Ferenczy Endre, Fejes Áron, Fischer Ferenc, Fodor Istv, Gálfi Ferenc, Gáspár István, Glatz Ferenc, Gönczy Károly, Hann Károly, Héjas Kálmán, Hlatky Miklos, Jánossy Péter, Jusz Cseke Lajos, Kassay Ignác, Király Aladár, Kovács

## TÁRGZA.

### Levél a kicsikének.\*

— Dal —

(Zenéjét szerző León Gouraou; szövegét írta Giguère; fordította franczából dr. Rósa Géza.)

Fogadd eziesen a levelet!  
Mű könyves szemmel ir neked,  
A te merengő kis postád,  
Ki téged oly forrón szeret.  
Tudom, te pajkos ördög, ahajd!  
Föltéte józont nevet:  
De édes matunk, eszde kérlek,  
El ne feledd, el ne feledd.  
Mosolygva majd,  
Ha egykoron  
Előadod kicsiny dalunk,  
Légy oly kegyes,  
Oh, édes kedves,  
Hogy ha nevezs, gondoly rém.

Tudom jól, előbből sok íjat  
Bubájos kék, kacér szemed,  
A melyek bússá vagy vidámmá  
Oly gyorsan tétlek engem.  
Ma kinn csapongás a nagy világban  
Hol a szív mindent elfeled,  
Oh, mond könyveden, szíveden gyermek  
Mi lesz veled, mi lesz veled.  
S szíved, ha még  
Szeretni tud,

Oly sok szeretkezés után:  
Légy oly kegyes,  
Oh, édes kedves,  
Ha más szeretsz, gondoly rém.  
Téged, ki csak szövegke voltál,  
Hogy együtt élünk napjaink,  
Őt látlak kis padlásosodban,  
Bezzegs vándor-álmunk:  
Őt látlak boldog élt s mosolygó,  
Minden reményével bizudott,  
Mádon te, mint hűten szerelmes.  
Őt látlak e boldog lakot.  
Ha szívedből  
Rettog a lét  
Öröngyitől, könyvemmi táng,  
Légy oly kegyes,  
Oh, édes kedves,  
Ha könnyezel, gondoly rém.

Ha nem léssz majd kacér, csapongó,  
Megfőrt fűj énkem,  
De akkor, oh, ki tudja, tán más  
A megadás késő leszén.  
Sietem tán másért fog dobogni.  
Értetd több nem nevel,  
S te ott állsz majd a nagy világban  
Herceádon, árán, egyből...  
Nem, nem, szívesem,  
Megfőrt szívem  
Maj akkor sem gyűlölné tán:  
Minden remény,  
Édes szívedem,  
Ha szívgott, gondoly rém.

### Jókai és a magyar nők.

Maholnap egy éve lesz, hogy a legnagyobb regényírónk munkásságának ötven éves jubileumát ültük meg; öregek és ifjak, szegények és gazdagok egyaránt szívünk melyéből könyörgöttünk a jó Istenhez, hogy meg sokáig tartsa meg testi és lelki egészségben Jókait, ki annyi gyönyörteljes órát szerzett mindnyájunknak, hogy azt meghálálni csak akkor fogjuk, ha elővassuk és minél szele-szebb körben terjesztjük műveit.

De azt hiszem, nem vetem el a súlykot, ha azt állítom, hogy senki sem tartozik neki annyi halálal, mint a magyar nők.

A férfiak a regény szórakozás, a nőknek iskolája. A férfi előtt nyitva áll a világ; minden férfi egy-egy mozgató kerek a nemzetet sorsát irányító nagy gépezeten s folytonos érintkezés áll módja és alkalma van bepillantani a felek szívébe, megismerkedni jó és rossz tulajdonaikkal, mintaképeket választani magának s jellemmel fejlődni.

Nem úgy a nő; az ő világa felre esik a gyarlókati cselekvés országjától, szépségében és tanulásában az is felelte gazdag, tisztaságban épen felül is mulja a férfiat, akárcsak a tavaszi kert, olyan örökke fakadó és bimbozik és tarja kelyheit az ég felé; magát az életet azonban, a zagon külső világot, az ő jó és rossz embereivel, sem a gyermekszoba, sem a társalgó-terem nem képes pótolni; a tavaszi kert nem maga az élet és a társalgó terem vendégei, meg a jó barátok is, mindig bizonyos választékosággal jelennek meg, úgy ruhazat, mint a modorokban, a belkőznapi felkeltet, az igazi jellem csak ritka esetben lehet ott meg-

\* E rendkívül becses zenéjű szöveg kiált dr. Vajda Emil enki és előfizetőknek karácsonyi másolatjainak tartandó hang-verenyén.

Lapunk mai számához felül mellékellet van csatolva.

Daniel, dr Kovács Mór, Lányi Imre, Mikó Árpád, Molnár Károly, Olasz Gyula, Pálffy Ferencz, Pálffy Károly, dr Ráczkői Samu, dr Rozsa Géza, Szendrő Mózse, Sebesy Ákai, Soó Gáspár, dr Solyomossy Lajos, Szabó Albert, Szeklerlányi Árpád, Szobovits Jenő, Szombatlányi Lajos, Ugron János, Ugron István, Tamás Albert, dr Tamovszky Géza, Tompa Árpád, dr Török Albert, Török Bódog.

Áldor Imre Besztercebánya, Bakó István Zsolna, Balázs Dénes Budapest, Bónis István Kolozsvár, Borbely György Torda, Benedek Elek Bud. pest, Cserey József Temesvár, Fekete Béla, dr Gergely Albert Kolozsvár, dr Garmathy Dezső H.-Szent-Pál, Gyórfy Gyula Budapest, Horváth Adám Budapest, Jakab Elek Budapest, Jakab Odón Budapest, Jókai Mór Budapest, Kerekes Sámuel Marosvásárhely, Kiss György Sándor Vargyas, Koroncz László Szekes-Fehérvár, dr László Mihály Budapest, Mikszáth Kálmán Budapest, Rados Ignác Budapest, dr Oláh Béla Budapest, Ságk József Budapest, Sándor József Kolozsvár, Sebesy Samu Kolozsvár, dr Szádeczky Lajos Kolozsvár, Szőlgyény Ferenc Szolnok, Ugron Gábor Budapest, Tibád Antal Budapest, Végh Mihály Hava stb.

### Kiadói szó.

Im itt veszi a Székelyföld anyavárosának hír-lapját a melyen tisztelt közönség. A szerkesztőség a munkatársak névsora úgy hiszem, elég garanciát nyújt a felől, hogy a lap kellet irdalmi színvonalon fog állani a hivatást méltán betöltendő. A melyen tisztelt közönségtől függ minden. Tegye lehetővé, hogy a székelység klasszikus földjén ez egyetlen lap megelheszen.

### Előfizetési ár:

Egész évre ..... 4 ft  
Félévre ..... 2 ft  
Negyedévre ..... 1 ft

Tantóknak és papoknak egy évre csak 3 ft. Pontos széküldésről biztosítom a t. közönséget. Az előfizetési ár a "Székely-Udvarhely" kiadó-hivatálah (Detegh Pál könyvnyomdáján) eszmézők.

A kiadóhivatalt.

### Karácsonykor.

A föld holdepelle van borítva; a száraz ág lehellel zuzmarva virágzik ki; jégáltal sikkamlanak alá a folyók; az erős hideg miatt eszikorupa la hó a lépők lábát alalt.

A lakosság nagy része még is kinn van s izgatottan jár-ke. S miért mindez? Mert ez

találni, legfeljebb azoknál, a kiket különben is jól ismerünk, a kikkel rokonaszerünk, másoknál nem; nagyon szük kör ez tehát arra, hogy az élet igaz mivoltával alaposan megismerkedjünk és világos betekintéssel lehesen az emberek belső világába, a vagy pedig, sőt mondhatni az ősről csak úgy megvan az íránt a nőben, mint a férfiban.

Lehet azt világosan észrevenni ama nőknél, a kiket nem szoktattak rá, hogy az olvasásban gyönyörködjenek! Hogy éheznek rá minden legkisebb ügyre! Ha meg a nanyi a dolguk, mindig találunk időt legalább a szomszédai általtekinteni, ha csak egy pillanatra is, csak is éppen a nanyi időre, hogy erről és arról tudakozódjanak és egy pár híresreket felhajasszanak. A csokoldók emberek azt mondják, hogy ez a pletykakörösztől volt; nem vitatkozom velük, hanem hát nem tapasztalunk-e, hogy a mely nő nem szeret olvasni s dolgozni, az hirdel, kóhol s rendesen ezért tölti el unalmas perceit, nem gondolva meg akár hány-szor, hogy egy elejtett rossz szó, egy általa artat-lanak nevezett pikáns hangszor, sok embernek okozott kellemetlenséget, sőt akárhány-szor szerencsét-lene is tett némelyeket.

— Hallottam-e lelkem, hogy Juczika, tudod az a pofokészod postámszer leánya, na tudod, hogy ne tudna, hiszen hány-szor kaczagtuk a muli szazadbeli böhöts felesceapott kalapját, hát tudod-e, mit csinál minden reggel?

— Nem én.

— Eczetet iszik lelkem, boreczetet, csak

az év is — mint az eddigiek — meghozá a világ legnagyobb és legmagaszasztaló ünne-pét; a világ és emberiség megmentője szüle-tésének ünnepeit; a karácsonyt!

Mily ünnepi harangozás van! A harang-zugás ájtatos-ágra hívja föl a keresztény hi-vőket. A lágy hangok árja kollesem harmóniába vegyülnek össze és egy nagy jelentő-ségű nap érkezétre figyelmeztetnek. Az utczán hullámlzik a nép. Pedig nem a természet éb-réd álmalból, nincs rózsás tavasz kezdete; a lég nincs kifakadó bimbók s lilomok illatár-jával tele s még is oly sürgős-forgás tölti be a várost! A hangulat oly ünnepi!

Az egész világ ünnepe. A családok, gyermekek, a szegények, árva és gazdagok vára várt örömapja ez. A rozzant kis kuny-ható a magas palotáj, fel a királyi lak egyaránt ünnepelek; ugyanaz a szent áhítat tölti el a nagy napon mindnyájunk lelkét!

A ki az elmúlt év gondderhes napjait átküldi, e napon egy kissé megpihen lelke-ben; a kifolt a sors nagy áldozatokat követel, e napon földvilá s mosolyog s ki egész éven át fázt, kopalt, nyomorgott, az e napon meglehet érez, élvez s a jöletnek őrző anyala egy percze őt is megvigasztalja, meglátogatja a szeretet olajával s boldogság ringatja.

Ez a nap a hit, a kereszténység győzelem-napja.

Egy pillanat s az óriási átalakulás meg-történt. Ez így hozza meg a világnak négy-czer éven át várt szabadságát. A betlehemi jászolban egy kis gyermek fekszik s körül-lőtte az anygok kara most is ott virraszt...

A gyermekek látják őket, velük vannak min-dentűt. Minékünk már csak édes tündérek, az élet gondjait egy kissé elfelejteték velünk e mesés világba való kalandozást.

E nagy ünnep emléke azonban, mint va-lami aranyföld szála, úgy szövedik át az örömlét kised korból az élettavasz és küz-dés korszakába és innen az ősi hervadáshá-s; s bármint hozzon is egyik s rabolt el másik, a fiatal szívben, mint az öregben élnek em-léke el azon érzésnek, mely oly egyszerű és mégis oly édes volt egykoron.

Gyermekekkel változunk mindnyáján, ha-bár csak perczeire is. Ö velük érezünk s örömeikkel a mult emlékeinek egy-egy su-gara a mi szívünkben is folatog. Azonban ha a hullámzó emberáradat figyelme-sen szemléljük, találunk a gyermekek közt olyan bús, komoly arcokra, kik sárgóvó tekintet-velnek a járó-kelőkre. Beműlják a sok csil-

azért, hogy karcsu legyen a lelkem. De meg is verte az Isten, mert ott hagyta a jegyeze.

— Hallotta-e a legfrissebb újságot, kedves.

— Nem én.

— Hűh, hát úgy el van maradvá a világolt, hát azt se tudja, hogy Váriék miért utaztak el a városról?

— Azt hiszem azért, hogy magasabb állasha helyezték.

— Óh dehogy, lelkem, hát az asszony mint; kepezle csak, na de el ne mondja senkinek, mert én senkinek el nem mondtam, csak a családunknak, hogy mindennap palinkát iszik s olyan részes, mint a csap, hiszen az óra is azért lett olyan, mint egy pipacs.

— Hallj' oda csak, mit beszélt ma délután! Ilonaék nagynénje a kávé asztalnál, hogy Bede urnak, a ki Ilona unokatestvérét jegyezte el, a hál a-haj s a bújzást festi, a kabátján pedig öt kaja vattu van, csak azért, hogy széles mellett mulasson. Na, hallottatok ilyet?

— Kepezlék, mi történt ma délután! Lilla-ek-nel vagynok, egész társaság volt együtt, egyszer-re valaki azt találja mondani, hogy Lillaék nagyapja Miskolczon csizmadia volt, képzeltével, az egész társaság mekkorát nevettek. Na de hát ki tehet róla, hogy az apja csizmát fódozott s a talpatnyitja. Együtt van a diszes társaság. — Ugyan mi újság? — elküldtja egyik lepetyeltő mester. Nem soká kell várakozni. Készen van rögtön a hír. Hal-lottatok, hogy Bertus visszaküldötte a jegyzőúrút Virgilnek?

logó kirakatokat, játékokat s hidedtől majd-nem megdermedve, rongyosan, könnyen láb-badt szemekkel, így sohajtanak föl fájdalom-masan: »Istenem, ha nekem is volnának szülőim, nekem is hozna a kis Jézuska va-lamit!«

S hány ly gyermek van, kinek ezeregy oka van ily fájdalommal folszajhant. Hány van olyan, ki nem érezheti az édes anyja forró öleését! Ki a kis kunyhó családi köré-nek melezet, a kállya jötekony hevét nem élvezheti.

Az isteni gondviselés, az emberiség ama szerencsétleneiről, az árvaokról sem felede-zett meg. Jökédvében teremté a jötekonyásg órangyalát, a nőt. Megáldá lelkét nemes ér-zésekkel s ezek egyik legszebbikével tündélté ki, a jötekonyásg érzetével.

A jötekonyásg, ez az igazi bájenzője a szívnek, melynek burját a szeretet és jóság hozza részbe. Hol az a természetű fenség, mely a nőt e lelki fenségében fölülmúlja?

Hol az a tündérszág, melynek lakói boldogabbak volnának, mint ott, a hol a nő jötekonyásággal gyakorolja? A nemes cse-l, melyet búsztog szolgálnak a nők, elhivatásuk mellett a legszebb foglalkozások.

A kicsinyek, az árva pedig hálát adnak a Mindenhatónak végtelen gondoskodás s azon atyai gondoskodásért, hogy a szeretet s jöte-konyásg melege őket is érinti, ő róluk sem feledkezik meg.

### Mikó Árpád főispán Erdővidéken.

Mikó Árpád rövid főispánsága alatt is már annyira meggyerelt megyéjének szeretetét, hogy-kenk tulajdonitajuk ama nagyserű fogadtatást melyben részvétel akkor, midőn Erdővidéket meglátogatta.

F. hó 15-én d. u. indult el székelyéről. A ké-nosi tén érte őt az első meglepetés, a hol a ho-moróvidéki községek lakói nagy számban vártak érkezését. J a k b a Fuzsólgyabiról elűköt, ki szép beszéddel üdvözölte a főispánt. Mikó Árpád válaszával annyira megnyerte a sziveket, hogy utja imet diadalmenethez hasonlított. Fogjátj fényes bandérium kísérete egész H.-Szent-Martonig, hol a diadalkap mellett dr Gyarmathy Dezső homorózentpáti nagybirtokos ilyes beszéddel fo-gadta.

A főispán szívező szóbesevéle és kedves modorával valam magával ragadta a reá várakozó és éljenző közönséget. Aztán Jakab Gyula vendég-szerető hazához szállt, hol a községek előjárói

— Lehetetlen!

— Mar hogy volna lehetetlen, mikor én Ber-tus eselődjével értekeztem s kikérdéstem tőveől hegyére a dolgot.

— Ugyan bizony, miért?

— Hát én nem tudom, de azt mondják, hogy

Virgil holdkóros. Ejszaka felkel és mind keringőzik a szobában. Istenem, be horzszát. Hát ha elvette volna! Iaj Istenem, Istenem, soha sem tudja az ember igazán, hogy ezekben a férfiakban mi rosz lakozik.

Eppen Marikaékól jövek Istenem, Iste-nem, be horzszát is az a sors!

— Mi történt, beszélj!

— Igazán, a lelkem fáj ezért a Marikaért. Képzél, hektikába. Szegény Elek. Ezt az Eleket igazán sajnálom. Na, de ki tehet róla, hogy a szerellem van. De különben Marika is hibás, miért alszik miderben. Képzél, mikor lefekszik, még beljebb szorítja a midert, hogy nappra kar-csúbb legyen. Biztos, hogy Elek ott hagyja. Az már szent igaz. — Stb. stb.

Hát még ha férfi pletyka! Erre csakugyan nem hiszem, hogy komoly férfi rávetemedjék, de ha csakugyan létezik ilyen csodahagyó, akkor uta-latosabb lehet a széges aszonnyal.

Munkálni, olvasni szerető nő, ledny nem igen ér rá az effélékre, elég anyagot talál ő a házi munkában és az anyasanyok tárgyiban; ezek pótól-jak neki a külső világot, ezekből ismerkedik meg vagy legalább vel megismerkedni az emberekkel és ezekből alkotja magának eszményképét.















Kütfőn tiszta a erdélyi borok.

Van szerencsém a helybeli, mint a vidéki n. é. közönségnek szíves tudomására hozni, miszerint 1895. január hó 1-től kezdve

## KÁVÉHÁZAMAT és VENDÉGLÖMET

a Kossuth-utcai koronkay-féle teli és nyári kávéház és vendéglőbe helyezem át, melyben az időről kezdve tisztán kezelt bort és sürt, mindenemü szeszest és édesített italokat úgy nagy, mint kis mértékben a legutányosabb árban fogom szolgáltatni.

Egyszersmind batorkodóm kitűnő székely konyhámat legmelegebben ajánlani, hol reggeli, villásreggeli, ebéd, uzsonna és vacsora jó és izletes minőségben, változatos étrendben bérletben kapható. Házhoz külföle is készgesen szolgálók.

Eddig a főtéren levő Szabó F.-féle kávéházban inatam tanúsított jó indulatáért a n. é. közönségnek ezennel köszönetet mondva, mely tisztelettel kérem, hogy új vállalatomat is pártfogolni kegyeskedjék. Fotóképvésem lesz, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhessék.

Szíves látogatásukat s pártfogásukat újjalag kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:

**K. Benedek Béla,**  
vendégfog.

Minden pénteken halpaprikas.

Pontos és gyors kiszolgálás.

Olcsó élekezés havi bérletre.

## KOSSUTH LAJOS.

Élet- és jellemrajz

Irtja:

**Dr. VAJDA EMIL.**

A mű a sajtó által kiváló dicsőreben részesült s egy hó alatt 2000 példányban fogyott el. A művet 48 diszes kép gazdagítja. A 270 lapot számláló mű ára harköve: 1 frt 40 kr.

Ugyancsak Dr. VAJDA EMIL-től jelentek meg a következő művek:

**„KOMÁROM HÖSE.”**

Franklin-Társulat kiadása. Klapka diszes arcképpel. Ára: 60 kr. 184 lap.

**„A vargasi Daniel-család közpályán és magánéletben.”**

Bpest. Franklin-Társulat. 908 lap. A mű ára: 6 frt.

**Dr. JÓKAI MÓR.**

A költő diszes arcképpel. Megjelenik: Kolozsvárt, Ajtai K. Albert könyvnyomdájában. 55 lap. Kapható szerzőnél. Ára: 60 kr.

Székelyudvarhelyi cipőraktár!

Tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására miszerint újból megnyitott üzletemben

**téli és táncz-czipők**  
a legutányosabb árban, nagy választék mellett kaphatók.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

**Bock József.**

⇒ **Karácsonyi és újévi ajándékoknak** ⇐

bronz díszmü-árak a legkülönbözőbb kivitelben; bőrárak; dohány-, szivar-, pénz- és oldalfürcák; szivarszopókák; tájék- és borostyánból; tájékpapák, csibók; pipaszárak borostyánkővel; illatszerek a legelső hazakból; valamint illatos szappanok, fogtisztító szerek, levélpapírok dobozokban, gyönyörű választékban, feltűnő olcsó és szabott árak mellett szerezhettek be

**Gál János nagy dohányárudájában**

Székely-Udvarhelyt.

SZABOTT ÁRAK!

SZABOTT ÁRAK!

## KÖNYVNYOMDA.

### ÜZLET-MEGNYITÁS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, miszerint helyben, Kossuth-útcza 280. szám alatt, (Palfy Károly tanár új házában,) egy — a mai kor igényeinek teljesen megfelelő — a legújabb betűfajokkal dísan berendezett és a legkülönbözőbb papírgyártmányokkal ellátott

## KÖNYVNYOMDÁT és PAPIRKERESKEDÉST

nyitottam; — és így vállalkozom mindenemű könyvnyomdai munkák, u. m.: folyóiratok, körlevelek, gvszjelentések, eljegyzési, esketési és tánczvizalmi meghívók, tánczrendek, névjegyek stb. elkészítésére,

Nemkülönben nagy nyomtatványraktárt is tartok, melyben az újabb törvények és rendeletek szent nyomtatványokat, ugyiszent cselekdönyvek, marhaigazolvány-könyvszekk, törzskönyvek, kepe-befelietési és üladó-könyvszekket a hivatalok és magánosok állandóan a legutányosabb árban szerezhetik be.

Kereskedelmű és üzleti könyvekből szintén nagy raktár, melyből gyári áron szolgálók. Továbbá leginonban miniszter, irodai íróim, közönséges felhár és fogalmi papírok, illatos levélpapírok dobozokban, levélborítékok, diszes noteszek, Kulin-féle írótollak, vonalzók, szines írónok, min-, kék-, fém- és hechtograph-tinták; pecsetviaszok, ostyak, rugyantáblélegző-festékek legolcsóbb árban kaphatók.

Midőn ezt a n. é. közönség szíves tudomására hozom, egyszersmind a kegyes pártfogást kérve, vagyok

kiváló tisztelettel: **BETEGH PÁL,** nyomdatulajdonos.

**„SZÉKELY-UDVARHELY”**  
szimű hetilap kiadóhivatala.

Előfizetések elfogadottnak és hirdetések jutányosan közölletnek.

**PAPIRKERESKEDES.**

Nyomatott a kiadóhivatalon: Betegh Pál könyvnyomdájában, Székely-Udvarhelyt, 1894.